

839

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 15 kwietnia 2004 r.

w sprawie przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 41 ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób przewozu materiałów niebezpiecznych, wzory świadectw dopuszczenia statku do przewozu tych materiałów, wzór świadectwa eksperta ADN oraz tryb ich uzyskiwania.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przewozu materiałów niebezpiecznych stanowiących zapasy i wyposażenie statku.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ADR — Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 194, poz. 1629);
- 2) RID — Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych, stanowiący Aneks 1 do załącznika B Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158, z 1997 r. Nr 37, poz. 225 oraz z 1998 r. Nr 33, poz. 177 i 178);
- 3) kodeks IMDG — Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), stanowiący załącznik do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177);
- 4) materiały niebezpieczne — materiały i przedmioty, których przewóz na podstawie przepisów ADR

jest zabroniony albo dopuszczony jedynie na warunkach tam określonych;

- 5) przewóz materiałów niebezpiecznych — każde przemieszczenie materiałów niebezpiecznych dokonane statkami po śródlądowych drogach wodnych;
- 6) zbiornikowiec — statek służący do przewozu ładunków płynnych, a także gazów w stanie skroplonym lub pod ciśnieniem.

§ 3. 1. Puste, nieoczyszczone i nieodgazowane kontenery cysterny lub pojazdy cysterny po przewozie materiałów niebezpiecznych uznaje się za załadowane do ich maksymalnej dopuszczalnej pojemności.

2. Statek po przewiezieniu materiałów niebezpiecznych i o nieoczyszczonych lub nieodgazowanych ładowniach lub zbiornikach ładunkowych, uważa się za statek przewożący materiały niebezpieczne.

§ 4. Do statków żeglugi śródlądowej przewożących materiały niebezpieczne na wodach morskich stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu IMDG.

Rozdział 2

Charakterystyka materiałów niebezpiecznych

§ 5. Materiały niebezpieczne dzieli się na klasy, zgodnie z postanowieniami działu 2 załącznika A do ADR.

§ 6. 1. Statkami żeglugi śródlądowej można dokonywać przewozu jedynie materiałów niebezpiecznych w opakowaniach i luzem, określonych w dziale 2 załącznika A do ADR.

2. Materiały niebezpieczne dopuszczone do przewozu zgodnie z wymaganiami kodeksu IMDG, a wyłączone z przewozu zgodnie z wymaganiami ADR, mogą być przewożone jedynie w opakowaniach, wliczając w to ładunki w kontenerach i na pojazdach. Przewóz takich ładunków regulują przepisy kodeksu IMDG.

§ 7. 1. Nadawca, załadowca i kierownik statku we wszystkich wystawianych przez siebie dokumentach przewozowych, związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych, a w szczególności w: listach przewozowych, manifestach, listach ładunkowych, planach sztauberskich, pisemnych instrukcjach postępowania wypadkowego, kwitach składowych, zleceniach, dyspozycjach, określają:

- 1) nazwę materiału niebezpiecznego;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 2) klasę materiału niebezpiecznego;
- 3) numer rozpoznawczy ustalony przez Komitet Ekspertów ONZ ds. przewozu materiałów niebezpiecznych;
- 4) grupę pakowania.

2. Do sposobu oznakowania materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia działu 2 załącznika A do ADR.

3. Wszystkie dokumenty przewozowe związane z przewozem materiałów niebezpiecznych i wystawione przez nadawcę, załadowcę lub kierownika statku powinny dodatkowo zawierać:

- 1) liczbę i opis opakowań — gdy materiał niebezpieczny jest przewożony w opakowaniu;
- 2) masę brutto i netto ładunków;
- 3) imię i nazwisko albo nazwę nadawcy oraz jego adres;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę odbiorcy oraz jego adres.

4. Opakowania materiałów niebezpiecznych, wliczając w to pojazdy i kontenery, w których są one przewożone, muszą spełniać wymagania określone w ADR, RID lub kodeksie IMDG.

5. Obowiązek dostarczenia materiałów niebezpiecznych w prawidłowych i należyście oznaczonych opakowaniach spoczywa na załadowcy.

Rozdział 3

Wymagania dotyczące statków przewożących materiały niebezpieczne

§ 8. Konstrukcja statków przewożących materiały niebezpieczne musi spełniać wymagania określone w przepisach technicznych polskiej instytucji klasyfikacyjnej, opracowywanych zgodnie z aktualnie obowiązującymi postanowieniami międzynarodowymi w zakresie przewozów materiałów niebezpiecznych na śródlądowych drogach wodnych.

§ 9. 1. Statki przewożące materiały niebezpieczne obowiązane są posiadać następujące wyposażenie specjalne:

- 1) okulary ochronne, rękawice ochronne, kombinezon ochronny i parę obuwia ochronnego — dla każdego członka załogi;
- 2) ucieczkowy aparat oddechowy — dla każdej osoby znajdującej się na statku;
- 3) miernik gazów palnych i wybuchowych wraz z instrukcją jego obsługi;
- 4) miernik gazów toksycznych wraz z instrukcją jego obsługi;
- 5) aparat oddechowy filtracyjny.

2. Zbiornikowce przewożące materiały niebezpieczne, poza wyposażeniem specjalnym, o którym mowa w ust. 1, obowiązane są posiadać następujące dodatkowe wyposażenie specjalne:

- 1) kombinezon ochronny — dla każdego członka załogi;
- 2) dwa niezależne aparaty oddechowe;
- 3) dwa komplety pasów lub szelek bezpieczeństwa;
- 4) wciągarkę ratowniczą.

3. Wyposażenie statku w sprzęt przeciwpożarowy, określony w odrębnych przepisach dotyczących wyposażenia statków żeglugi śródlądowej, uzupełnia się o co najmniej dwie gaśnice ręczne o jednakowej pojemności, w których czynnik gaśniczy nadaje się do gaszenia pożarów przewożonych materiałów niebezpiecznych. Czynnik gaśniczy znajdujący się w stałych instalacjach gaśniczych powinien nadawać się do gaszenia pożarów przewożonych materiałów niebezpiecznych, a jego ilość powinna zapewniać ich ugaszenie.

4. Statki przewożące materiały niebezpieczne obowiązane są posiadać dodatkowe tablice, zakazujące wstępu na statek oraz palenia tytoniu i używania otwartego ognia, określone w przepisach żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

§ 10. 1. Wyposażenie specjalne, o którym mowa w § 9 ust. 1 i 2, podlega okresowym kontrolom w terminach podanych w instrukcjach wydawanych przez producentów wyposażenia specjalnego.

2. Okresowe kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza polska instytucja klasyfikacyjna lub inne podmioty przez nią uznane.

3. Z okresowych kontroli wydaje się dokumenty potwierdzające ich przeprowadzenie.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są przechowywane na statku, na którym znajdują się poszczególne elementy wyposażenia specjalnego.

§ 11. 1. Statek przeznaczony do przewozu materiałów niebezpiecznych podlega inspekcji w zakresie wyposażenia, określonego w § 9, oraz dokumentów związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych.

2. Inspekcję, o której mowa w ust. 1, przeprowadza dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, zwany dalej „dyrektorem urzędu”, na wniosek armatora.

§ 12. 1. Statek przewożący materiały niebezpieczne obowiązany jest posiadać świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem dopuszczenia”. Wzory świadectw dopuszczenia określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Świadcstwo dopuszczenia wydaje dyrektor urzędu żegluga śródlądowej, właściwy terytorialnie dla miejsca:

- 1) wpisu statku do rejestru administracyjnego polskich statków żegluga śródlądowej — w przypadku statku polskiego;
- 2) przekroczenia granicy Państwa — w przypadku statku państwa obcego, z którym to państwem Rzeczpospolita Polska nie zawarła stosownej umowy o uznawaniu dokumentów w zakresie wzajemnego uznawania dokumentów dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych.

3. Świadcstwo dopuszczenia wydaje się na podstawie:

- 1) zaświadczenia zgodności z wymaganiami ADN, które stanowi załącznik do zaświadczenia klasyfikacyjnego albo świadcstwa klasy, wydawanego po przeprowadzeniu przeglądu przez polską instytucję klasyfikacyjną, w której stwierdza się spełnienie przez statek wymagań dotyczących budowy i instalacji elektrycznej statku;
- 2) protokołu inspekcyjnego sporządzonego przez inspektora urzędu żegluga śródlądowej po przeprowadzeniu inspekcji statku, o której mowa w § 11.

4. Świadcstwo dopuszczenia wydaje się na okres nie dłuższy niż okres ważności świadcstwa klasy wydanego przez polską instytucję klasyfikacyjną.

§ 13. 1. Dyrektor urzędu może wydać tymczasowe świadcstwo dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych, zwane dalej „tymczasowym świadcstwem”, według wzorów określonych w załącznikach nr 3, 4 do rozporządzenia, jeżeli statek w wyniku doznanych uszkodzeń nie spełnia wszystkich wymagań dotyczących budowy i instalacji elektrycznej statku. W takim przypadku tymczasowe świadcstwo jest wydawane przez dyrektora urzędu tylko na określonej podróży i dla określonego ładunku.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu może postawić warunki dodatkowe dotyczące podniesienia poziomu bezpieczeństwa żegluga statku przewożącego materiały niebezpieczne.

§ 14. 1. Armator statku ubiegający się o wydanie świadcstwa dopuszczenia składa pisemny wniosek o jego wydanie do dyrektora urzędu.

2. Do wniosku dołącza się zaświadczenie zgodności z wymaganiami ADN, o którym mowa w § 12 ust. 3 pkt 1, a w przypadku statku obcego — dodatkowo poświadczoną kserokopię dokumentu zdolności żeglugowej, wydanego przez administrację państwa rejestracji statku.

§ 15. 1. W przypadku zmiany nazwy lub numeru rejestracyjnego statku armator statku obowiązany jest złożyć w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany pisemny wniosek do dyrektora urzędu o dokonanie zmian w świadcstwie dopuszczenia oraz dostarczyć

mu świadcstwo dopuszczenia w celu naniesienia odpowiednich poprawek.

2. W przypadku zmiany nazwy lub numeru rejestracyjnego statku obcego armator statku zwraca się do dyrektora urzędu z wnioskiem o wydanie nowego świadcstwa dopuszczenia. Dyrektor urzędu może wydać nowe świadcstwo dopuszczenia na pozostałą część okresu ważności istniejącego dokumentu dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych, wydanego przez administrację państwa rejestracji statku, które przystąpiło do ADN, bez przeprowadzania nowej inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1.

§ 16. Armator statku powinien zgłosić statek do inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1, w stanie pustym, czystym i wyposażonym oraz udzielić wszelkiej niezbędnej pomocy oraz udostępnić te części statku lub wyposażenia, które nie są bezpośrednio dostępne lub widoczne.

§ 17. Jeżeli kadłub lub wyposażenie statku uległy zmianom, które mogą zagrażać poziomowi bezpieczeństwa przy przewozie materiałów niebezpiecznych, lub uległy uszkodzeniu mającemu wpływ na takie bezpieczeństwo, armator statku niezwłocznie zgłasza statek do ponownej inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1.

§ 18. 1. W przypadku upływu terminu ważności świadcstwa dopuszczenia armator statku w celu jego odnowienia zgłasza statek do inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1.

2. W celu określenia stanu bezpieczeństwa statku armator statku może w dowolnym czasie wnioskować o przeprowadzenie inspekcji i przeglądu, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1.

3. Jeżeli inspekcja i przegląd statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1, została przeprowadzona w ciągu ostatniego roku przed upływem terminu ważności świadcstwa dopuszczenia, termin ważności nowego świadcstwa dopuszczenia rozpoczyna się od daty upływu terminu ważności dotychczasowego świadcstwa dopuszczenia.

4. Na podstawie wyników inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1, dyrektor urzędu określa termin ważności nowego świadcstwa dopuszczenia.

§ 19. 1. Na podstawie wniosku uzasadnionego koniecznością ciągłości dokonywania przewozów materiałów niebezpiecznych przez armatora statku dyrektor urzędu może przedłużyć, na okres nieprzekraczający 1 roku, termin ważności świadcstwa dopuszczenia bez przeprowadzania inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1. Decyzja dyrektora urzędu w sprawie przedłużenia terminu ważności świadcstwa dopuszczenia powinna być przechowywana na statku.

2. Przedłużenie świadcstwa dopuszczenia, o którym mowa w ust. 1, może być dokonywane tylko co drugi okres ważności świadcstwa.

§ 20. W przypadku zaistnienia uzasadnionego przypuszczenia, iż statek może stanowić zagrożenie związane z przewozem materiałów niebezpiecznych dla przebywających na nim osób, bezpieczeństwa żeglugi lub środowiska, dyrektor urzędu może zarządzić przeprowadzenie inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1.

§ 21. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzania przeglądu statku, o którym mowa w § 12 ust. 3 pkt 1, polska instytucja klasyfikacyjna ustali, iż statek lub jego wyposażenie stwarza zagrożenie, o którym mowa w § 17 lub 20, niezwłocznie pisemnie zawiadamia o tym dyrektora urzędu. Dyrektor urzędu podejmuje decyzję o zawieszeniu ważności świadectwa dopuszczenia.

2. Jeżeli po przeprowadzeniu inspekcji i przeglądu statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1, dyrektor urzędu uzna, iż zagrożenie, o którym mowa w § 17 lub 20, zostało usunięte, zwraca świadectwo dopuszczenia armatorowi.

3. Jeżeli dyrektor urzędu, który podjął decyzję o zawieszeniu świadectwa dopuszczenia, nie jest organem, który wydał to świadectwo, powinien niezwłocznie powiadomić o tym organ, który wydał zawieszony świadectwo, lub w razie potrzeby mu je przekazać, jeżeli poweźmie przekonanie, iż zagrożenia, o którym mowa w § 17 lub 20, w najbliższym okresie nie da się wyeliminować.

4. Na wniosek armatora, inspekcja i przegląd statku, o których mowa w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 3 pkt 1, mogą być przeprowadzone przez:

- 1) inny organ inspekcyjny państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła stosowną umowę w zakresie wzajemnego uznawania dokumentów dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych;
- 2) inną instytucję klasyfikacyjną, uznaną zgodnie z postanowieniami ADN.

5. Jeżeli statek zostaje trwale wycofany z eksploatacji lub oddany na złom, armator zwraca świadectwo dopuszczenia dyrektorowi urzędu, który je wydał.

§ 22. 1. W przypadku utraty, kradzieży, zniszczenia świadectwa dopuszczenia dyrektor urzędu, który wydał to świadectwo, na udokumentowany wniosek armatora statku wydaje duplikat świadectwa dopuszczenia.

2. Dyrektor urzędu, wydając duplikat, składa na każdej stronie świadectwa dopuszczenia niebieski odciśnięty stempla o treści „DUPLIKAT”.

§ 23. Przepisy § 14—22 stosuje się odpowiednio do tymczasowych świadectw.

§ 24. 1. Dyrektor urzędu prowadzi rejestr wydanych świadectw dopuszczenia i świadectw tymczasowych, zwany „Rejestrem świadectw dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych”.

2. Dyrektor urzędu sporządza i przechowuje poświadczony kserokopie wydanych przez siebie świadectw dopuszczenia, świadectw tymczasowych i ich duplikatów oraz dokonuje w nich wszelkich wpisów i poprawek, jak również informacji o ich anulowaniu i wymianie.

Rozdział 4

Operacje ładunkowe oraz przewóz materiałów niebezpiecznych

§ 25. 1. Na statku przewożącym materiały niebezpieczne, z wyjątkiem zbiornikowca, oprócz dokumentów wymaganych dla statków żeglugi śródlądowej, na mocy odrębnych przepisów, powinny znajdować się:

- 1) świadectwo dopuszczenia lub tymczasowe świadectwo;
- 2) dokumenty przewozowe;
- 3) pisemne instrukcje postępowania wypadkowego dla wszystkich materiałów niebezpiecznych znajdujących się na statku;
- 4) plan sztauerski;
- 5) tekst ADR wraz z załącznikami;
- 6) świadectwo eksperta ADN;
- 7) książka zapisów wymaganych pomiarów kontrolnych;
- 8) plan obrony awaryjnej statku — w przypadku statków z kadłubem podwójnym;
- 9) dokumenty dotyczące stateczności statku w stanie nieuszkodzonym, a także wszystkich warunków stateczności w stanie nieuszkodzonym uwzględnionych przy obliczeniach stateczności awaryjnej, sporządzone w formie zrozumiałej dla kierownika statku w przypadku statków z kadłubem podwójnym.

2. Na zbiornikowcu, oprócz dokumentów wymaganych dla statków żeglugi śródlądowej, na mocy odrębnych przepisów, powinny znajdować się:

- 1) świadectwo dopuszczenia lub tymczasowe świadectwo;
- 2) dokumenty przewozowe;
- 3) pisemne instrukcje postępowania wypadkowego dla wszystkich materiałów niebezpiecznych znajdujących się na statku;
- 4) dziennik ładunkowy zbiornikowca;
- 5) tekst ADR wraz z załącznikami;
- 6) świadectwo eksperta ADN;
- 7) książka zapisów wszystkich wymaganych pomiarów kontrolnych;

- 8) plan obrony awaryjnej statku — w przypadku statków, które muszą spełniać wymagania obrony awaryjnej;
- 9) dokumenty dotyczące stateczności statku w stanie nieuszkodzonym, a także wszystkich warunków stateczności w stanie nieuszkodzonym uwzględnionych przy obliczeniach stateczności awaryjnej, sporządzonych w formie zrozumiałej dla kierownika statku;
- 10) dokumenty dotyczące instalacji elektrycznych statku;
- 11) dokument klasyfikacyjny, wydany przez instytucję klasyfikacyjną;
- 12) w przypadku przewozu materiałów o temperaturze topnienia 0 °C lub wyższej — instrukcja podgrzewania ładunku.

§ 26. Załadowca, przed rozpoczęciem załadunku, dostarcza kierownikowi statku dokumenty przewozowe i pisemne instrukcje postępowania wypadkowego dla wszystkich materiałów niebezpiecznych.

§ 27. 1. Statki nieprzewożące materiałów niebezpiecznych, lecz przemieszczane w zestawie pchanym lub sprężonym, w którym część statków przewozi te materiały, powinny spełniać odpowiednie wymagania dotyczące statków przewożących materiały niebezpieczne, a w szczególności powinny posiadać świadectwo dopuszczenia albo tymczasowe świadectwo.

2. Dopuszcza się, aby świadectwo dopuszczenia albo tymczasowe świadectwo oraz wyposażenie specjalne, o którym mowa w § 9 ust. 1 i 2, statku przemieszczanego w zestawie pchanym mogło znajdować się na pchaczu. W przypadku kiedy świadectwo dopuszczenia albo tymczasowe świadectwo znajduje się na pchaczu, po prawej burcie, w części rufowej w dostępnym miejscu statku przemieszczanego w zestawie pchanym umieszcza się aluminiową tabliczkę informacyjną według wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia. Tabliczka informacyjna powinna mieć wymiary nie mniejsze niż: długość — 120 mm, szerokość — 70 mm, a wysokość grawerowanych liter 6 mm.

§ 28. 1. Pisemna instrukcja postępowania wypadkowego dla materiałów niebezpiecznych, o której mowa w § 25 ust. 1, powinna zawierać:

- 1) charakter zagrożenia, jakie stanowią przewożone materiały niebezpieczne, a także środki bezpieczeństwa, jakie należy podjąć, aby uniknąć zagrożenia;
- 2) działanie, jakie należy podjąć w celu udzielenia pomocy lekarskiej w przypadku kontaktu poszkodowanej osoby z przewożonymi materiałami niebezpiecznymi lub wydzielającymi się z nich substancjami;
- 3) środki, jakie należy podjąć w przypadku pożaru, oraz czynniki gaśnicze lub grupy takich czynników, które mogą lub nie mogą być stosowane;

4) środki, jakie należy podjąć w przypadku uszkodzenia lub innego pogorszenia jakości opakowań lub przewożonych materiałów niebezpiecznych, a w szczególności w przypadku rozlania lub rozsypania takich materiałów niebezpiecznych;

5) materiały i specjalne wyposażenie ochronne — jeżeli specjalne wyposażenie ochronne, o którym mowa w § 9 ust. 1 i 2, jest niewystarczające.

2. Instrukcje powinny być sporządzone w języku zrozumiałym dla kierownika statku oraz w każdym z języków państw, przez terytorium których przewóz się odbywa.

3. Kierownik statku zapoznaje z instrukcjami osoby znajdujące się na statku w celu umożliwienia im wykonania tych instrukcji. Instrukcje te powinny być przechowywane w łatwo dostępnym miejscu w sterówce, oddzielnie od innych dokumentów przewozowych.

§ 29. Przewóz materiałów niebezpiecznych poszczególnych klas odbywa się zgodnie z postanowieniami załączników do ADR.

§ 30. Kierownicy statków przewożących materiały niebezpieczne mają obowiązek składania meldunku. Szczegółowy tryb składania meldunku określony jest w przepisach żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

§ 31. 1. Wejście do portu lub przeładowni oraz postój w porcie lub przeładowni statku przewożącego materiały niebezpieczne wymagają dodatkowego zezwolenia dyrektora urzędu.

2. Dodatkowe zezwolenia dyrektora urzędu, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wystarczające, jeżeli udzielone jest na odpowiednim kanale radiotelefonicznym, określonym w przepisach prawa miejscowego wydawanych przez dyrektora urzędu.

3. Kierownik statku przewożącego materiały niebezpieczne, po uzyskaniu zezwolenia na wejście do portu lub przeładowni, obowiązany jest zachować szczególne środki ostrożności przy wejściu statku do portu lub przeładowni, dobijaniu do nabrzeża i cumowaniu.

§ 32. 1. Nie naruszając postanowień zawartych w przepisach żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych, statki przewożące materiały niebezpieczne mogą zatrzymywać się na postój tylko w miejscach do tego wyznaczonych i odpowiednio oznakowanych.

2. Jeżeli ważne przyczyny zmuszają statki do zatrzymania się w innym miejscu niż do tego celu wyznaczonym, to takie statki powinny zachować odległość nie mniejszą niż:

- 1) 100 m od obszarów mieszkalnych, obiektów budownictwa lądowego lub zbiorników — jeżeli dla statku wymagana jest sygnalizacja w postaci jednego niebieskiego stożka lub jednego niebieskiego światła;

- 2) 300 m od obszarów mieszkalnych — jeżeli dla statku wymagana jest sygnalizacja w postaci dwóch niebieskich stożków lub dwóch niebieskich świateł;
- 3) 500 m od obszarów mieszkalnych, obiektów budownictwa lądowego lub zbiorników — jeżeli dla statku wymagana jest sygnalizacja w postaci trzech niebieskich stożków lub trzech niebieskich świateł.

3. W czasie oczekiwania przed słuzami lub mostami statki mogą zachowywać odległości inne niż określone w ust. 2, jednak nie mniejsze niż 100 m.

4. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu może określić w przepisach prawa miejscowego inne odległości niż wskazane w ust. 3.

§ 33. 1. Statek załadowany materiałami niebezpiecznymi powinien być przycumowany w taki sposób, aby możliwe było szybkie jego odcumowanie w sytuacji zagrożenia.

2. W czasie załadunku i wyładunku statek może być przycumowany za pomocą lin syntetycznych tylko w przypadku, jeżeli jest zabezpieczony przed zdryfowaniem za pomocą lin stalowych.

§ 34. Statki przewożące materiały niebezpieczne mogą być przyjęte przez port lub przeładownię na zimowanie pod warunkiem wyładowania niebezpiecznych ładunków. Dyrektor urzędu może w szczególnych wypadkach zezwolić na zimowanie statków z ładunkami niebezpiecznymi, jeśli nie będzie to zagrażało bezpieczeństwu innych statków i portu lub przeładowni.

§ 35. 1. Przeładunek materiałów niebezpiecznych w opakowaniach lub luzem, a także załadunek, wyładunek i odgazowywanie zbiornikowców jest dozwolone tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych.

2. Przeładunek materiałów niebezpiecznych ze statku na statek, poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, oraz napełnianie lub opróżnianie zbiorników ładunkowych, pojazdów cystern i kontenerów cystern przewożonych na pokładzie statku, wymaga zezwolenia właściwego terytorialnie dyrektora urzędu.

3. Podczas przerw przy operacjach ładunkowych materiałów niebezpiecznych na statku ładownie statków powinny pozostawać zamknięte.

§ 36. 1. Operacje ładunkowe na zbiornikowcu przeprowadza się z zachowaniem następujących wymagań:

- 1) szybkość załadunku i maksymalne ciśnienie robocze pomp ładunkowych powinny być określone w porozumieniu z przedstawicielami instalacji brzegowych;
- 2) urządzenia awaryjne i kontrolno-pomiarowe w zbiornikach ładunkowych powinny pozostawać

podłączone do sieci. W przypadku niesprawności jakiegokolwiek urządzenia awaryjnego lub kontrolno-pomiarowego załadunek lub wyładunek należy natychmiast przerwać. Jeżeli pomieszczenie pomp ładunkowych znajduje się pod pokładem, urządzenia awaryjne i kontrolno-pomiarowe zainstalowane w tym pomieszczeniu powinny stale pozostawać włączone. Każda niesprawność instalacji wykrywania gazu powinna być natychmiast sygnalizowana w sterówce i na pokładzie za pomocą sygnału ostrzegawczego wizualnego i akustycznego;

3) urządzenia odcinające rurociągów ładunkowych, a także rurociągi instalacji resztkowej powinny pozostawać zamknięte, z wyjątkiem przypadków, gdy prowadzone są operacje załadunku, wyładunku, usuwania resztek, mycia lub odgazowywania;

4) w czasie załadunku i wyładunku drzwi w grodziach poprzecznych powinny być zamknięte — jeżeli statek posiada takie grodzie;

5) pod armaturą połączeniową z instalacjami brzegowymi, używaną do załadunku i wyładunku, powinny być umieszczone pojemniki przeznaczone do zbierania ewentualnych rozlewów cieczy. Wymóg ten nie ma zastosowania do przewozu materiałów klasy 2;

6) w przypadku powrotu mieszaniny gazowo-powietrznej z ładunku na statek ciśnienie w miejscu połączenia rurociągów nie powinno przekraczać ciśnienia otwarcia odpowietrznika szybkowlotowego;

7) osoby wchodzące w czasie załadunku lub wyładunku do pomieszczeń usytuowanych w obrębie przestrzeni ładunkowej pod pokładem oraz osoby, które łączą lub odłączają rurociągi ładunkowe lub pobierają próbki, powinny posiadać wyposażenie specjalne, o którym mowa w § 9 ust. 1 i 2.

2. Przed rozpoczęciem operacji ładunkowych na zbiornikowcu kierownik statku i przedstawiciel terminalu przeładunkowego wypełniają kwestionariusz kontrolny (Check List ADN). Warunkiem rozpoczęcia operacji ładunkowych jest pozytywna odpowiedź na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu. Wzór kwestionariusza kontrolnego określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

3. W dzienniku ładunkowym zbiornikowca, o którym mowa w § 25 ust. 2 pkt 4, odnotowuje się na bieżąco wszystkie czynności dokonywane podczas operacji ładunkowych na statku, a w szczególności załadunek, wyładunek, czyszczenie zbiorników ładunkowych, odgazowywanie i balastowanie zbiorników ładunkowych.

§ 37. 1. Plan sztauerski, o którym mowa w § 25 ust. 1 pkt 4, powinien wskazywać, jakie materiały niebezpieczne są zasztatowane w poszczególnych ładowniach lub na pokładzie.

2. Plan sztauerski sporządza kierownik statku przewożącego materiały niebezpieczne.

3. Materiały niebezpieczne powinny być opisane w planie sztauerskim tak samo jak w dokumencie przewozowym.

4. Jeżeli materiały niebezpieczne przewożone są w kontenerach, uznaje się za wystarczające podanie numeru kontenera. W takich przypadkach do planu sztauerskiego należy załączyć wykaz zawierający numery identyfikacyjne wszystkich kontenerów i opis zawartych w nich materiałów.

5. Materiały niebezpieczne powinny być rozmieszczone w ładowniach statku, z wyjątkiem:

- 1) ładunków należących do klasy 2 w butlach lub cysternach,
 - 2) ładunków należących do klasy 3, 4.1, 4.2, 5.1 lub 8 w beczkach, kontenerach posiadających zamkniętą konstrukcję ścian lub na pojazdach drogowych z zamkniętą konstrukcją nadwozia,
 - 3) materiałów niebezpiecznych w szczelnych kontenerach,
 - 4) materiałów niebezpiecznych na szczelnych pojazdach drogowych
- które mogą być przewożone na pokładzie otwartym, w wyznaczonych do tego celu i odpowiednio zabezpieczonych miejscach.

6. Rozmieszczenie materiałów niebezpiecznych na statkach żeglugi śródlądowej przewożących kontenery, dokonane zgodnie z zaleceniami kodeksu IMDG, jest równoznaczne ze spełnieniem wymagań rozporządzenia.

§ 38. 1. W ładowniach lub zbiornikach ładunkowych statku, w których znajdują się materiały niebezpieczne, nie wolno używać sprzętu ładunkowego, transportowego, urządzeń lub przedmiotów mogących wywoływać iskrzenie. Do oświetlania należy używać lamp w obudowach przeciwwybuchowych.

2. Przed wejściem do ładowni lub zbiornika ładunkowego z materiałami niebezpiecznymi, w zależności od spodziewanych zagrożeń, powinien być dokonany pomiar na zawartość gazów toksycznych, palnych i wybuchowych oraz na zawartość tlenu w powietrzu.

3. Wejście do ładowni lub zbiornika ładunkowego, w którym znajdują się materiały wydzielające niebezpieczne dla zdrowia pary lub gazy, dozwolone jest tylko ze sprzętem ochrony dróg oddechowych oraz przy asekuracji osób znajdujących się na zewnątrz ładowni lub zbiornika ładunkowego.

4. W ładowniach i zbiornikach ładunkowych statku, w których znajdują się materiały niebezpieczne wydzielające ciepło oraz samonagrzewające się, należy kontrolować zmiany temperatury i stosować zalecane przez załadowcę środki mające na celu wyeliminowanie zagrożenia.

5. Wszystkie przestrzenie zamknięte na statku, które są przeznaczone do przewozu materiałów niebezpiecznych, a w szczególności ładownie i zbiorniki ładunkowe, należy traktować jako potencjalnie niebezpieczne dla człowieka.

Rozdział 5

Żegluga statków przewożących materiały niebezpieczne

§ 39. 1. Statek przewożący materiały niebezpieczne powinien być oznakowany (światła i stożki) zgodnie z przepisami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych.

2. Dla statków przewożących materiały niebezpieczne, których dokumenty przewozowe zostały sporządzone zgodnie z wymogami kodeksu IMDG, liczba świateł i stożków może być określona na podstawie rodzaju naklejek, którymi są oznakowane materiały niebezpieczne, w sposób określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 40. Statki ubezpieczające statki przewożące materiały niebezpieczne mogą używać żółtego światła migającego. Statki te mogą ostrzegać inne statki zbliżające się do statków przewożących materiały niebezpieczne za pomocą ciągłego dźwiękowego sygnału syreną.

§ 41. Zanurzenie statków przewożących materiały niebezpieczne, w stosunku do głębokości tranzytowej, powinno uwzględniać dodatkowy zapas bezpieczeństwa, określony w przepisach prawa miejscowego przez dyrektora urzędu.

§ 42. 1. Podczas operacji ładunkowych statek przewożący materiały niebezpieczne powinien zachować szczególne środki ostrożności zapewniające bezpieczeństwo żeglugi i postoju.

2. Na statkach przewożących materiały niebezpieczne oraz w pobliżu miejsc ich postoju obowiązuje zakaz palenia tytoniu i używania otwartego ognia oraz nieoświetlonego światła. Zakaz ten nie dotyczy pomieszczeń mieszkalnych i sterówki, pod warunkiem że ich okna, drzwi, świetliki i luki są zamknięte.

3. Na statkach przewożących materiały niebezpieczne zabrania się używania silników napędzanych paliwem o temperaturze zapłonu poniżej 55 °C.

Rozdział 6

Szkolenie i egzaminowanie ekspertów ADN

§ 43. 1. Operacje ładunkowe oraz bezpieczeństwo przewozu materiałów niebezpiecznych nadzoruje ekspert do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej, zwany dalej „ekspertem ADN”.

2. Świadectwo eksperta ADN może uzyskać osoba pełnoletnia, która ukończyła kurs i zdała egzamin kwa-

lifikacyjny. Wzór świadectwa eksperta ADN określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

3. Zakres kursu i egzaminu kwalifikacyjnego na uzyskanie świadectwa eksperta ADN obejmuje:

- 1) wiadomości ogólne dotyczące przewozu materiałów niebezpiecznych, a w szczególności temperatury, masy, ilości, stężenia, stopnia napełnienia, obliczania zawartości, pomiaru poziomu cieczy, pobierania próbek, kwestionariusza kontrolnego, przepelnienia, pompowania, sygnalizacji statków, oznakowania opakowań, instrukcji pisemnych;
- 2) wiadomości podstawowe o produktach oraz znajomość definicji (na przykład: ciecze, materiały stałe, lepkość, gazy lub pary);
- 3) rodzaje niebezpieczeństwa, takie jak: zapalność, wybuchowość, źródła zapłonu, ładunek elektrostatyczny, toksyczność, radioaktywność, korozyjność, niebezpieczeństwo dla środowiska wodnego;
- 4) środki zapobiegania wypadkom;
- 5) czynności wykonywane w razie wypadku lub awarii (w szczególności: udzielenie pierwszej pomocy, podanie sygnału o zakazie wstępu na statek, sygnał awaryjny, zapewnienie bezpieczeństwa ruchu, zastosowanie takich urządzeń, jak gaśnice i sprzęt ochrony osobistej);
- 6) zadania eksperta ADN i pozostałej załogi w związku z przewozem materiałów niebezpiecznych;
- 7) wyposażenie statków przewożących materiały niebezpieczne, a w szczególności mierniki gazów palnych i wybuchowych, tlenomierze i mierniki gazów toksycznych;
- 8) kontrole wykonywane przed wejściem do niektórych pomieszczeń;
- 9) świadectwa odgazowania;
- 10) zajęcia praktyczne dotyczące w szczególności wchodzenia do pomieszczeń, wyposażenia przeciwpożarowego i sprzętu ochrony osobistej, a także mierników gazów palnych i wybuchowych, tlenomierzy i mierników gazów toksycznych.

§ 44. 1. Podczas transportu materiałów niebezpiecznych na zbiornikowcu przeznaczonym do przewozu gazów (zbiornikowce typu G) powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu gazów.

2. Ekspertem ADN do spraw przewozu gazów jest ekspert ADN posiadający specjalistyczną wiedzę w zakresie przewozu gazów zbiornikowcami. Wzór świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów stanowi załącznik nr 9 do rozporządzenia.

3. Świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów wydaje się osobom pełnoletnim, które ukończyły kurs, zdały egzamin kwalifikacyjny w zakresie przewozu gazów i mają udokumentowane w żeglarskiej

książeczce pracy, że przepracowały co najmniej jeden rok na zbiornikowcach typu G w okresie dwóch lat przed lub po zdaniu egzaminu.

4. Zakres kursu i egzaminu kwalifikacyjnego na uzyskanie świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów obejmuje:

- 1) właściwości ogólne gazów: ściśliwość, mieszaniny i ciśnienie cząstkowe, rozszerzalność przy ciśnieniu stałym, prawa Boyle'a i Mariotte'a i Gay-Lussaca, gęstość względną, objętość i ciśnienie krytyczne;
- 2) przedmuchiwanie i pobieranie próbek gazów;
- 3) niebezpieczeństwo wybuchu gazów skroplonych (na przykład LPG);
- 4) pomiar stężenia gazów, próby przeprowadzane przed wejściem do pomieszczeń; świadectwa odgazowania;
- 5) znajomość produktów: właściwości chemiczne i fizyczne, mieszaniny, związki i wzory chemiczne — węglowodory, amoniak;
- 6) ciecze i pary: parowanie i skraplanie, zależność między objętością cieczy a objętością pary;
- 7) działania podejmowane w sytuacji awarii;
- 8) procedury operacyjne: załadunek i rozładunek, systemy zaworów szybkozamykających, wpływ temperatury, stopnie napełnienia, przepelnienie, sprężarki, pompy, funkcjonowanie zaworów przelewowych, wyciek;
- 9) udział w ćwiczeniach przeciwpożarowych i odpowiednie szkolenie w zakresie posługiwania się ochronnymi aparatami oddechowymi.

5. Świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów jest ważne przez okres pięciu lat i może być przedłużone pod warunkiem potwierdzenia w żeglarskiej książeczce pracy przepracowania co najmniej jednego roku na zbiornikowcach typu G w ciągu ostatnich dwóch lat lub ukończenia kursu, o którym mowa w ust. 4, w ciągu ostatniego roku przed upływem terminu ważności dotychczasowego świadectwa.

6. Nowy okres ważności świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu gazów rozpoczyna się od daty upływu okresu ważności poprzedniego świadectwa.

§ 45. 1. Podczas transportu materiałów niebezpiecznych na zbiornikowcu przeznaczonym do przewozu chemikaliów (zbiornikowce typu C) powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu chemikaliów.

2. Ekspertem ADN do spraw przewozu chemikaliów jest ekspert ADN posiadający specjalistyczną wiedzę w zakresie przewozu chemikaliów zbiornikowcami. Wzór świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów stanowi załącznik nr 10 do rozporządzenia.

3. Świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów wydaje się osobom pełnoletnim, które ukończyły kurs, zdały egzamin kwalifikacyjny w zakresie przewozu chemikaliów i mają udokumentowane w żeglarskiej książeczce pracy, że przepracowały co najmniej jeden rok na zbiornikowcach typu C w okresie dwóch lat przed lub po zdaniu egzaminu.

4. Zakres kursu i egzaminu kwalifikacyjnego na uzyskanie świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów obejmuje:

- 1) właściwości ogólne gazów i par: ściśliwość, mieszaniny i ciśnienie cząstkowe, rozszerzalność przy ciśnieniu stałym, prawa Boyle'a i Mariotte'a i Gay-Lussaca, stosunek gęstości par i temperatury wrzenia, gęstość względną, objętość;
- 2) pobieranie próbek chemikaliów;
- 3) niebezpieczeństwo wybuchu chemikaliów;
- 4) pomiar stężenia gazów, mycie zbiorników ładunkowych, odgazowywanie, wentylację, próby przeprowadzane przed wejściem do pomieszczeń, świadectwa odgazowania;
- 5) znajomość produktów: właściwości chemiczne i fizyczne, mieszaniny, związki i wzory chemiczne — węglowodory, substancje trujące, kwasy i zasady — polimeryzację i utlenianie;
- 6) ciecze i pary: parowanie i skraplanie, zależność między objętością cieczy a objętością pary;
- 7) działania podejmowane w sytuacji awarii;
- 8) procedury operacyjne: załadunek i wyładunek, instalacje odzysku pary, systemy zaworów szybkozamykających, wpływ temperatury, stopnie napełnienia, przepelnienie, rodzaje pomp, zanieczyszczenie;
- 9) udział w odpowiednich ćwiczeniach przeciwpożarowych i odpowiednie szkolenie w zakresie postępowania się ochronnymi aparatami oddechowymi.

5. Świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów jest ważne przez okres pięciu lat i może być przedłużone pod warunkiem potwierdzenia przepracowania co najmniej jednego roku na zbiornikowcach typu C w ciągu ostatnich dwóch lat lub udziału w kursie, o którym mowa w ust. 4, w ciągu ostatniego roku przed upływem terminu ważności dotychczasowego świadectwa.

6. Nowy okres ważności świadectwa eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów rozpoczyna się od daty upływu okresu ważności poprzedniego świadectwa.

§ 46. 1. Kursy wymagają zatwierdzenia przez dyrektora urzędu, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania organizatora kursu.

2. Organizator kursu składa do dyrektora urzędu, o którym mowa w ust. 1, pisemny wniosek o zatwierdzenie kursu oraz załącza:

- 1) szczegółowy program kursu, z podaniem tematów kursu i przeznaczonego na nie czasu szkolenia, a także przewidzianych metod nauczania;
- 2) listę wykładowców z podaniem ich kwalifikacji i nauczanych przedmiotów;
- 3) informację o pomieszczeniach, w których prowadzone są zajęcia, o pomocach naukowych, a także o możliwościach i środkach przeprowadzania zajęć praktycznych;
- 4) warunki przyjęcia na kurs.

3. Każda zmiana w organizacji kursu wymaga pisemnej zgody dyrektora urzędu, o którym mowa w ust. 1.

4. Dyrektor urzędu, o którym mowa w § 46 ust. 1, prowadzi rejestr zatwierdzonych kursów.

§ 47. 1. Egzamin kwalifikacyjny przeprowadza Centralna Komisja Egzaminacyjna, działająca przy Dyrektorze Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu.

2. Egzamin kwalifikacyjny na świadectwo eksperta ADN ma formę testu i składa się z 30 pytań opracowanych przez Komisję, o której mowa w ust. 1. Czas trwania egzaminu wynosi 60 minut. Egzamin jest uważany za zdany, jeżeli kandydat odpowiedział poprawnie na 25 spośród 30 pytań. W czasie egzaminu dopuszczalne jest korzystanie z tekstów przepisów dotyczących materiałów niebezpiecznych.

§ 48. 1. Kandydaci, którzy pomyślnie zdali egzamin na świadectwo eksperta ADN, po odbyciu dodatkowego kursu w zakresie, o którym mowa w § 44 ust. 4 lub § 45 ust. 4, mogą przystąpić do egzaminu na świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów lub świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów.

2. Egzamin na świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów lub świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów składa się z testu wyboru i pracy pisemnej. Test wyboru składa się z 30 pytań i trwa 60 minut. Za każdą prawidłową odpowiedź kandydat otrzymuje jeden punkt; za brak odpowiedzi lub odpowiedź nieprawidłową — zero punktów. Zakres pracy pisemnej obejmuje przygotowanie odpowiedzi na temat wskazany przez Komisję. Praca pisemna trwa 30 minut i oceniana jest w skali od 0 do 30 punktów.

3. Egzamin na świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów lub świadectwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów uważany jest za zdany, jeżeli kandydat otrzymał co najmniej 44 punkty. Jednakże konieczne jest otrzymanie co najmniej 20 punktów z każdej części egzaminu.

4. W czasie egzaminu dozwolone jest korzystanie z tekstów przepisów i literatury technicznej.

§ 49. 1. Świadcstwo eksperta ADN, świadcstwo eksperta ADN do spraw przewozu gazów lub świadcstwo eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów wydawane jest przez dyrektora urzędu właściwego ze względu na zamieszkanie osoby ubiegającej się o wydanie świadcstwa.

2. Do trybu wydawania świadcstw eksperta ADN, świadcstw eksperta ADN do spraw przewozu gazów lub świadcstw eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie kwalifikacji zawodowych i składu załóg statków żeglugi śródlądowej.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

§ 50. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio postanowienia ADR.

§ 51. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Minister Infrastruktury: w z. *A. Piąt*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Infrastruktury
z dnia 15 kwietnia 2004 r. (poz. 839)

Załącznik nr 1

WZÓR ŚWIADECTWA DOPUSZCZENIA STATKU DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH
W OPAKOWANIACH I LUZEM

(Strona 1)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

URZĄD ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ w

**ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA STATKU
DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH**

Nr

wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 88, poz. 839) oraz zgodnie z wymaganiami Europejskiego porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych (ADN).

1. Nazwa statku
2. Numer rejestracyjny
3. Typ statku
4. Statek spełnia dodatkowe wymagania dotyczące:
 - a) przewozu materiałów niebezpiecznych w opakowaniach lub luzem w zestawie pchanym lub sprężonym,
 - b) przewozu materiałów niebezpiecznych w zbiornikach ładunkowych w zestawie pchanym lub sprężonym,
 - c) konstrukcji statków posiadających podwójne poszycie kadłuba.
5. Dozwolone odstępstwa
6. Świadcstwo jest ważne do dnia
(data)
7. Poprzednie świadectwo dopuszczenia Nr zostało wydane w dniu
(data)
przez
(nazwa organu)
8. Statek dopuszcza się do przewozu materiałów niebezpiecznych na podstawie:
 - inspekcji przeprowadzonej dnia¹⁾
 - świadectwa towarzystwa klasyfikacyjnego
wydanego przez¹⁾ w dniu
(nazwa) (data)
9. Pod warunkiem dozwolonej równorzędności ¹⁾
10. Pod warunkiem posiadania zezwolenia ¹⁾
11. Miejsce wydania dnia
12. (odcisk pieczęci urzędowej)
Wydane przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w

Podpis

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

(Strona 2)

Przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia do przewozów materiałów niebezpiecznych

13. Ważność świadectwa przedłuża się

do dnia
(data)

14. Miejsce wydania dnia
(data)

15. (odcisk pieczęci urzędowej)

Wydane przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w

Podpis

WZÓR ŚWIADECTWA DOPUSZCZENIA ZBIORNIKOWCA DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

(Strona 1)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

URZĄD ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ w

ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA ZBIORNIKOWCA
DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

Nr

wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 88, poz. 839) oraz zgodnie z wymaganiami Europejskiego porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych (ADN).

1. Nazwa statku
2. Numer rejestracyjny
3. Typ statku
4. Typ zbiornikowca
5. Typy zbiorników ładunkowych:
 - a) niezależne ^{1),2)}
 - b) integralne – tworzące część kadłuba statku ^{1),2)}
 - c) zbiorniki niezintegrowane z kadłubem statku ^{1),2)}
6. Konstrukcje zbiorników ładunkowych:
 - a) ciśnieniowe ^{1),2)}
 - b) zamknięte ^{1),2)}
 - c) otwarte zabezpieczone tłumikami ognia ^{1),2)}
 - d) otwarte ^{1),2)}
7. Ciśnienie otwierające zawory szybkiego odpowietrzania / zawory bezpieczeństwa kPa ^{1),2)}
8. Dodatkowe wyposażenie:
 - a) urządzenie do próbkowania:

typu zamkniętego	tak/nie ^{1),2)}
typu częściowo zamkniętego	tak/nie ^{1),2)}
otwory do próbkowania	tak/nie ^{1),2)}
 - b) instalacja mgły wodnej tak/nie ^{1),2)}
 - c) instalacja podgrzewania ładunku:

możliwość korzystania z brzegowej instalacji podgrzewania ładunku	tak/nie ^{1),2)}
statkowa instalacja podgrzewania ładunku	tak/nie ^{1),2)}
 - d) instalacja ochładzania ładunku tak/nie ^{1),2)}
 - e) pomieszczenie pompowni ładunkowej pod pokładem..... tak/nie ^{1),2)}
9. Instalacja elektryczna:
 - a) klasa odporności na temperatury
 - b) grupa zabezpieczenia przeciwwybuchowego

¹⁾Niepotrzebne skreślić.

²⁾Jeżeli statek posiada różne typy zbiorników ładunkowych, wypełnić tabelę na str. 3.

(Strona 2)

10. Rata przeładunkowa m³/h
11. Dopuszczalna gęstość względna
12. Dozwolone odstępstwa
13. Świadectwo jest ważne do dnia
(data)
14. Poprzednie świadectwo dopuszczenia Nr zostało wydane w dniu
(data)
przez
(nazwa organu)
15. Statek dopuszcza się do przewozu materiałów niebezpiecznych, wymienionych w załączniku do niniejszego świadectwa, na podstawie:
- inspekcji rzeczoznawcy dnia¹⁾
 - świadectwa towarzystwa klasyfikacyjnego
wydanego przez¹⁾ w dniu
(nazwa) (data)
16. Pod warunkiem dozwolonej równorzędności ¹⁾
17. Pod warunkiem posiadania zezwolenia ¹⁾
18. Miejsce wydania dnia
(data)
19. (odcisk pieczęci urzędowej)

Wydane przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w

Podpis

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia do przewozów materiałów niebezpiecznych

20. Ważność świadectwa przedłuża się
do dnia
(data)
21. Miejsce wydania dnia
(data)
22. (odcisk pieczęci urzędowej)

Wydane przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w

Podpis

WZÓR TYMCZASOWEGO ŚWIADECTWA DOPUSZCZENIA STATKU DO PRZEWOZU
MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH W OPAKOWANIACH I LUZEM**RZECZPOSPOLITA POLSKA**

URZĄD ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ w

**TYMCZASOWE ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA STATKU
DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH****Nr**

wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 88, poz. 839) oraz zgodnie z wymaganiami Europejskiego porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych (ADN).

1. Nazwa statku
2. Numer rejestracyjny
3. Typ statku
4. Statek spełnia dodatkowe wymagania dotyczące:
 - a) przewozu materiałów niebezpiecznych w opakowaniach lub luzem w zestawie pchanym lub sprzężonym,
 - b) przewozu materiałów niebezpiecznych w zbiornikach ładunkowych w zestawie pchanym lub sprzężonym,
 - c) konstrukcji statków posiadających podwójne poszycie kadłuba.
5. Dozwolone odstępstwa
6. Tymczasowe świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych jest ważne¹⁾
 - 6.1. do dnia
 - 6.2. na pojedynczą podróż z portu
do portu
7. Miejsce wydania dnia
(data)
(odcisk pieczęci urzędowej)

Wydane przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w

Podpis

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

WZÓR TYMCZASOWEGO ŚWIADECTWA DOPUSZCZENIA ZBIORNIKOWCA DO PRZEWOZU
MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

(Strona 1)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

URZĄD ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ w

**TYMCZASOWE ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA ZBIORNIKOWCA
DO PRZEWOZU MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH**

Nr

wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 88, poz. 839) oraz zgodnie z wymaganiami Europejskiego porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych (ADN).

1. Nazwa statku
2. Numer rejestracyjny
3. Typ statku
4. Typ zbiornikowca
5. Typy zbiorników ładunkowych:
 - a) niezależne ^{1),2)}
 - b) integralne – tworzące część kadłuba statku ^{1),2)}
 - c) zbiorniki niezintegrowane z kadłubem statku ^{1),2)}
6. Konstrukcja zbiorników ładunkowych:
 - a) ciśnieniowe ^{1),2)}
 - b) zamknięte ^{1),2)}
 - c) otwarte zabezpieczone tłumikami ognia ^{1),2)}
 - d) otwarte ^{1),2)}
7. Ciśnienie otwierające zawory szybkiego odpowietrzania / zawory bezpieczeństwa kPa ^{1),2)}
8. Dodatkowe wyposażenie:
 - a) urządzenie do próbkowania:

typu zamkniętego	tak/nie ^{1),2)}
typu częściowo zamkniętego	tak/nie ^{1),2)}
otwory do próbkowania	tak/nie ^{1),2)}
 - b) instalacja mgły wodnej tak/nie ^{1),2)}
 - c) instalacja podgrzewania ładunku:

możliwość korzystania z brzegowej instalacji podgrzewania ładunku	tak/nie ^{1),2)}
statkowa instalacja podgrzewania ładunku	tak/nie ^{1),2)}
 - d) instalacja ochładzania ładunku tak/nie ^{1),2)}
 - e) pomieszczenie pompowni ładunkowej pod pokładem..... tak/nie ^{1),2)}
9. Instalacja elektryczna:
 - a) klasa odporności na temperatury
 - b) grupa zabezpieczenia przeciwwybuchowego

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ Jeżeli statek posiada różne typy zbiorników ładunkowych, wypełnić tabelę na str. 2.

WZÓR ALUMINIOWEJ TABLICZKI INFORMACYJNEJ UMIESZCZANEJ NA BURCIE STATKU
PRZEWOŻĄCEGO MATERIAŁY NIEBEZPIECZNE W ZESTAWIE PCHANYM

Świadectwo dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych nr:
Ważne do:
UŻŚ:

Tabliczka powinna mieć wymiary nie mniejsze niż: długość — 120 mm, szerokość — 70 mm,
a wysokość grawerowanych liter — 6 mm.

WZÓR KWESTIONARIUSZA KONTROLNEGO (CHECK LIST ADN) DLA ZBIORNIKOWCÓW

Strona 1

Kwestionariusz kontrolny (Check List ADN)			
Kontrola przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i stosowania środków ostrożności podczas operacji ładunkowych na zbiornikowcu			
Dane dotyczące statku			
..... (nazwa statku)		Nr (nr rejestracyjny)	
..... (typ statku)			
Dane dotyczące operacji za-/ wyladunku			
..... (brzegowa instalacja za / wyladowcza)	 (miejsce)	
..... (data)	 (czas)	
Dane dotyczące ładunku			
Ilość ładunku [m ³]	Nazwa ładunku	Nr rozpoznawczy	Klasa / punkt wykazu
Dane dotyczące ostatniego ładunku¹⁾			
Nazwa ładunku		Nr rozpoznawczy	Klasa / punkt wykazu

1) Wypełnić w przypadku operacji załadunku.

Strona 2

Rata za-/ wyładunkowa (nie wypełniać w przypadku gazowców)							
Nazwa ładunku	Nr zbiornika ładunkowego	Uzgodniona rata za-/wyładunkowa					
		etap początkowy		połowa przeładunku		Etap końcowy	
		rata [m ³ /h]	ilość [m ³]	rata [m ³ /h]	ilość [m ³]	rata [m ³ /h]	ilość [m ³]
.....
.....
.....

Czy rurociągi ładunkowe są resztkowane po załadunku lub wyładunku za pomocą instalacji do odsysania lub przez przedmuchiwanie?

przez odsysanie TAK / NIE ¹⁾

przez przedmuchiwanie TAK / NIE ¹⁾

Jeżeli są osuszane przedmuchiwaniem, to w jaki sposób ?

.....
(np. powietrzem, gazem obojętnym)

..... kPa
(pod ciśnieniem)

Pytania do kierownika statku i do osoby reprezentującej terminal przeładunkowy

Operacja załadunku lub wyładunku może być rozpoczęta pod warunkiem pozytywnej odpowiedzi na wszystkie pytania kwestionariusza.

Pytania niemające zastosowania powinny być skreślone.

W przypadku braku odpowiedzi twierdzącej na wszystkie pytania kwestionariusza operacja załadunku lub wyładunku może być rozpoczęta tylko za zgodą organu administracji żeglugi śródlądowej.

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Strona 3

Pytanie	Statek	Terminal przeładunkowy
1. Czy statek posiada świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych ?	o*)	o*)
2. Czy kierownik statku otrzymał pisemne instrukcje postępowania wypadkowego od załadowcy ?	o*)	o*)
3. Czy statek jest bezpiecznie zacumowany ? ¹⁾	o	-
4. Czy w części dziobowej i rufowej możliwy jest bezpieczny dostęp do statku od strony ładunku, szczególnie w przypadku ewakuacji awaryjnej ? ²⁾	o	o
5. Czy miejsce załadunku lub wyładunku jest odpowiednio oświetlone, a zwłaszcza drogi ewakuacyjne ?	o	o
6. Połączenie statek - ład: ³⁾		
6.1. Czy rurociągi ładunkowe łączące statek z ładem znajdują się w dobrym stanie ?	-	o
6.2. Czy rurociągi są właściwie połączone ?	o	o
6.3. Czy połączenia kołnierzone posiadają uszczelki ?	-	o
6.4. Czy jest komplet śrub łączących i czy zostały odpowiednio dociągnięte ?	o	o
6.5. Czy elastyczne rurociągi i brzegowe ramiona ładunkowe mają swobodę poruszania się we wszystkich kierunkach ?	-	o
7. Czy zostały prawidłowo zaślepienie nieużywane połączenia kołnierzone rurociągów ładunkowych i wentylacyjnych ?	o	o
8. Czy waniarki ściekowe znajdują się w miejscach połączeń rurociągów będących w użyciu ?	o	o
9. Czy przenośne połączenia rurociągów balastowych i żęzowych z jednej strony z rurociągami ładunkowymi z drugiej strony są rozłączone ?	o	-
10. Czy zapewniony jest stały nadzór eksperta nad operacjami załadunku lub wyładunku ? ⁴⁾	o	o
11. Czy działa uzgodniony system łączności statek-ład ? ⁵⁾	o	o
12.1. Czy instalacja odbioru par gazów na statku, jeżeli jest to możliwe, jest podłączona do odpowiedniej instalacji brzegowej ?	o	o
12.2. Czy upewniono się, że ciśnienie instalacji brzegowej nie przekracza ciśnienia otwarcia zaworów szybkiego odpowietrzania ?	o	o
13. Czy ustalono sposób postępowania na wypadek alarmu i awaryjnego wstrzymania operacji ładunkowej ? ⁶⁾	o	o
14. Najważniejsze czynności zabezpieczające:		
- Czy instalacja przeciwpożarowa jest sprawna, a sprzęt przeciwpożarowy gotowy do natychmiastowego użycia ?	o	o
- Czy wszystkie zawory i urządzenia odcinające są ustawione w odpowiedniej pozycji otwarte / zamknięte ?	o	o
- Czy przestrzegany jest zakaz palenia tytoniu ?	o	o
- Czy statkowe urządzenia grzewcze, kuchenki i chłodziarki są odłączone od zasilania ?	o	-
- Czy statkowa instalacja gazu skroplonego jest odcięta przez główny zawór kontrolny ?	o	-

Strona 4

Pytanie	Statek	Terminal przeładunkowy	
– Czy odłączono napięcie we wszystkich gniazdach statkowej instalacji elektrycznej ?	o	-	
– Czy odłączono zasilanie radaru na statku ?	o	-	
– Czy urządzenia elektryczne, które powinny być wyłączone, są wyłączone ?	o	-	
– Czy zamknięto wszystkie okna i drzwi ?	o	-	
15. Czy przed rozpoczęciem wyładunku ciśnienie robocze statkowej pompy ładunkowej zostało dopasowane do dopuszczalnego ciśnienia roboczego brzegowej instalacji ładunkowej ?	o	-	
16. Czy działa we właściwy sposób instalacja alarmowa poziomu ładunku ?	o	-	
17. Czy urządzenia kontrolujące poziom ładunku uruchamiające system zabezpieczania przed przelaniem zostały sprawdzone i są gotowe do działania ?	o	o	
18. Czy pokrywy włazów do zbiorników oraz otwory inspekcyjne, sondażowe i próbkowania są zamknięte lub zabezpieczone tłumikami ognia ? (Wypełniać tylko „0”, w przypadku załadunku lub wyładunku substancji, które powinny być przewożone na statku z zamkniętymi zbiornikami lub z otwartymi zbiornikami zabezpieczonymi tłumikami ognia)	o	-	
Sprawdzone, wypełnione i podpisane			
ze strony statku:		ze strony terminalu:	
..... (imię i nazwisko – wielkimi literami)	 (imię i nazwisko – wielkimi literami)	
..... (podpis)	 (podpis)	

*¹) Wypełnić w przypadku operacji załadunkowej.

¹) Bezpieczne zacumowanie statku uniemożliwia jego poruszanie się względem nabrzeża w taki sposób, że utrudniałoby to pracę urządzeń przeładunkowych. Należy uwzględniać wszystkie czynniki mające wpływ na bezpieczeństwo zacumowania, a w szczególności przewidywane zmiany poziomu wody.

²) Wejście na pokład statku i ewakuacja powinno być możliwe w każdym momencie postoju statku przy nabrzeżu. Jeżeli od strony lądu nie ma żadnej, lub jest tylko jedna droga ewakuacyjna, statek powinien być wyposażony w odpowiedni sprzęt ewakuacyjny od strony wody (np. opuszczane pontony).

³) Przez rurociągi ładunkowe rozumie się rurociągi oraz brzegowe ramiona ładunkowe. Aktualne świadectwo inspekcji statkowych rurociągów ładunkowych powinno być przechowywane na burcie statku. Dopuszcza się do użycia jedynie rurociągi spełniające określone wymagania techniczne dla przeładunku danej substancji niebezpiecznej. Należy przedsięwziąć wszelkie możliwe środki, aby rurociągi ładunkowe łączące statek z instalacją brzegową nie zostały uszkodzone. W szczególności należy uwzględnić zmiany poziomu wody, wpływ przepływających obok statków oraz czynności związane z załadunkiem lub wyładunkiem.

Wszystkie połączenia kołnierzowe powinny posiadać uszczelki oraz komplet śrub łączących w celu wyeliminowania możliwości wycieku substancji niebezpiecznej.

⁴) Operacje ładunkowe powinny być nadzorowane ze strony statku oraz terminalu, tak aby najszybciej jak jest to możliwe wykryć ewentualne zagrożenie i podjąć środki w celu jego wyeliminowania.

⁵) Sprawny system łączności statek - ląd jest ważnym elementem bezpieczeństwa operacji ładunkowych. Urządzenia łączności powinny posiadać odpowiednie zabezpieczenia przeciwwybuchowe i powinny być łatwo dostępne dla osób pełniących nadzór nad załadunkiem lub wyładunkiem.

⁶) Przed rozpoczęciem załadunku lub wyładunku procedury na wypadek alarmu i awaryjnego wstrzymania operacji ładunkowej powinny być uzgodnione między kierownikiem statku i przedstawicielem terminalu. Należy brać pod uwagę specyficzne właściwości substancji niebezpiecznej.

Załącznik nr 7

WYKAZ MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH, WEDŁUG RODZAJU NALEPEK, KTÓRYCH PRZEWÓZ WYMAGA DODATKOWEGO OZNAKOWANIA STATKU

Nalepki	Liczba stożków/świetel
 lub lub lub lub 	3
	1
	0
 lub 	0
 lub 	2

* – litera grupy zgodności, z wyjątkiem S

** – numer podklasy

XXXX – numer identyfikacyjny i litera grupy zgodności

Nalepki				Liczba stożków/świeteł	
	lub		lub		1
	lub		lub		1
	lub		lub		0
	lub		lub		1
	lub		lub		1
	lub		lub		0
	lub				1

Nalepki			Liczba stożków/świeateł		
	lub		2		
	lub		0		
	lub		2		
			lub		2
	lub		lub		2
	lub				2

WZÓR ŚWIADECTWA EKSPERTA ADN
(Format A7, kolor pomarańczowy)

(Strona przednia)

(Strona tylna)

<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA REPUBLIC OF POLAND</p> <p>Urząd Żeglugi Śródlądowej w <i>Inland Waters Navigations Office in</i></p> <p>ŚWIADECTWO EKSPERTA ADN</p> <p><i>ADN CERTIFICATE OF SPECIAL KNOWLEDGE OF</i> <i>ADN</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>	<p>..... Nazwisko / <i>Name</i> Imię / <i>First name</i> urodzony dnia / <i>born on</i> w/ <i>in</i>.....</p> <p>posiada uprawnienia eksperta ADN zgodne z Europejskim porozumieniem w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi (ADN).</p> <p><i>The holder of this certificate has special knowledge of ADN.</i></p> <p>Świadectwo wydane dnia/ <i>The certificate was issued</i> <i>on</i>.....</p> <p>przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w/ <i>by Inland Waters</i> <i>Navigations Office in</i></p> <p>z terminem ważności do dnia/ <i>is valid</i> <i>until</i>:.....</p> <p>mp.</p> <p>..... podpis osoby uprawnionej/ <i>signature</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>
---	--

WZÓR ŚWIADECTWA EKSPERTA ADN DO SPRAW PRZEWOZU GAZÓW
(Format A7, kolor pomarańczowy)

(Strona przednia)

(Strona tylna)

<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA REPUBLIC OF POLAND</p> <p>Urząd Żeglugi Śródlądowej w <i>Inland Waters Navigations Office in</i></p> <p>ŚWIADECTWO EKSPERTA ADN DO SPRAW PRZEWOZU GAZÓW</p> <p><i>CERTIFICATE OF SPECIAL KNOWLEDGE OF ADN</i> <i>CONCERNING CARRIAGE OF GAZES</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>	<p>..... Nazwisko/<i>Name</i> Imię/<i>First name</i> urodzony dnia/ <i>born on</i> w/ <i>in</i>.....</p> <p>posiada uprawnienia eksperta ADN do spraw przewozu gazów zgodne z Europejskim porozumieniem w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi (ADN).</p> <p><i>The holder of this certificate has special knowledge of ADN concerning carriage of gases</i></p> <p>Świadectwo wydane dnia/ <i>The certificate was issued on</i>.....</p> <p>przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w/ <i>by Inland Waters Navigations Office in</i></p> <p>z terminem ważności do dnia/ <i>is valid until</i>:.....</p> <p>mp.</p> <p>..... podpis osoby uprawnionej/ <i>signature</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>
--	--

WZÓR ŚWIADECTWA EKSPERTA ADN DO SPRAW PRZEWOZU CHEMIKALIÓW
(Format A7, kolor pomarańczowy)

(Strona przednia)

(Strona tylna)

<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA REPUBLIC OF POLAND</p> <p>Urząd Żeglugi Śródlądowej w <i>Inland Waters Navigations Office in</i></p> <p>ŚWIADECTWO EKSPERTA ADN DO SPRAW PRZEWOZU CHEMIKALIÓW</p> <p><i>CERTIFICATE OF SPECIAL KNOWLEDGE OF ADN</i> <i>CONCERNING CARRIAGE OF CHEMICALS</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>	<p>..... Nazwisko /Name Imię /First name urodzony dnia / born on w/ in.....</p> <p>posiada uprawnienia eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów zgodne z Europejskim porozumieniem w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi (ADN).</p> <p><i>The holder of this certificate has special knowledge of ADN concerning carriage of chemicals</i></p> <p>Świadectwo wydane dnia/ <i>The certificate was issued</i> <i>on</i>.....</p> <p>przez Urząd Żeglugi Śródlądowej w/ <i>by Inland Waters</i> <i>Navigations Office in</i></p> <p>z terminem ważności do dnia/ <i>is valid</i> <i>until</i>:</p> <p>mp.</p> <p>..... podpis osoby uprawnionej/ <i>signature</i></p> <p><u>Nr 000000</u></p>
--	---